

Els Amics de les Arts: «El premi és la gent que ens ve a veure»

Premi Enderrock 2018 de la crítica al millor artista de l'any

Els Amics de les Arts | Michal Novak

El guardó que se us atorga és al millor artista del 2017: no només es valora el disc, sinó tot el que va fer durant l'any. Quins reptes nous heu assolit al llarg del 2017?

Joan Enric Barceló: Ens vam plantejar tres reptes: sonar millor i diferent sense deixar de ser nosaltres, oferir un espectacle en directe al màxim de les nostres possibilitats i sortir guapos a les fotos. N'hem aconseguit dos de tres.

La publicació del disc *Un estrany poder* (Sony, 2016) és una de les peces clau en l'engranatge, el tret de sortida del vostre any musical. Quina valoració feu del disc?

J.E.B: Com a experiència, vam trobar el que estàvem buscant. Volíem algú que no sabés qui érem perquè ens ajudés a construir les cançons sense cap mena de condicionant pel que havíem fet abans. En aquest sentit, en **Tony Doogan** va ser el còmplice perfecte. Ens va sortir un disc de contrastos, amb cançons portades a l'extrem en molts sentits. Crec que vam encertar amb l'elecció dels singles: m'aventuraria a dir que "El seu gran hit", "Les coses" i "30 dies sense cap accident" seran indispensables en qualsevol concert durant molt de temps.

Un altre dels elements clau ha estat la gira: els concerts d'Els Amics són el vostre secret més ben guardat?

J.E.B: Els concerts són el moment en què t'adones d'una cosa molt important. Ets allà tocant i et

dius: "Ah! És clar, els assajos, les reunions i tota la feina que hem fet era per viure això". És la culminació de tot el que fem. El moment de mirar als ulls algú i veure com canta una cançó que nosaltres hem escrit és una de les experiències més potents que pots viure com a músic. Som un grup extremadament afortunat perquè el públic d'**Els Amics** és molt i molt fidel. De fet, al final dels concerts diem que, en el fons, aquest estrany poder són ells.

L'any passat aquest guardó el van guanyar Love of Lesbian, el 2016 Obeses, el 2015 Txarango... Què representa per Els Amics aquest reconeixement?

J.E.B: És un senyal que ens fa veure que, dotze anys després, seguim tenint coses a dir i seguim fent cançons que transmeten alguna cosa.

Com preveieu aquest 2018?

J.E.B: La segona part de la gira i el seu colofó final. Un cop alliberats del concepte "presentació de nou disc", estem regirant el fons d'armari de cançons per tocar-ne algunes que encara no hagin sonat.

Si mirem enrere, el vostre primer Premi Enderrock va ser l'any 2009, quan la crítica va considerar *Bed & Breakfast* (DiscMedi, 2008) el millor disc del 2009. Com valoreu aquests reconeixements?

J.E.B: Ens fa molta il·lusió, gràcies. Dit això, la crítica en general i **Els Amics** no han anat mai gaire de la mà. Els Premis Enderrock del *Bed & Breakfast* van ser l'excepció. És un fet que al principi ens preocupava i ens feia pensar en els perquè. Però després d'anys de trajectòria ho hem acabat relativitzant una mica tot. No canviaríem el fet de pujar a un escenari i viure el que vivim per cap premi del món. El premi és la gent que ens ve a veure.

Els Amics de les Arts Foto: Michal Novak

